

РЕШЕНИЕ

№ 8909

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10714** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ (ГДФК) при ЦУ на Национална агенция за приходите (НАП), чрез юрк. Й., срещу Решение № 2655 от 15.07.2025 г., постановено по дело от НАХД № 8865/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 826619-F812373/13.05.2025 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ (ГДФК), ЦУ на Национална агенция за приходите (НАП), с което на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е наложена имуществена санкция на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК в размер на 15182,39 лева за нарушение на чл.127и, ал. 1 от ДОПК, вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5/29.09.2023г. на МФ.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Й., която моли да се уважи жалбата, като бъде отменено оспореното решение и потвърдено НП. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация в съдебно заседание се представлява от адв. Т., който моли за отхвърляне на касационната жалба, като неоснователна. Претендира разноски, за които представя списък. В представени писмени бележки развива съображенията си за неоснователност на жалбата.

Представителят на софийска градска прокуратура, взема становище за неоснователност на

касационната жалба.

Административна съд С.-град, I-ви касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, СРС е приел, че на 19.12.2024 г. в 22:32 ч. на фискален контролен пункт ГКПП Р. - Д. мост от органи по приходите на транспортно средство марка Д. с рег. № на МПС С., № на ремарке Р., бил съставен протокол за извършена проверка № 180603347353_1/19.12.2024 г. и е поставено техническо средство за контрол на същото. На 20.12.2024 г. в 13:01 часа от проверяващия екип е извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката - [населено място], [улица], логистичен център на "Лидл България ЕООД енд Ко" КД. При проверката било установено, че транспортно средство марка Д. с рег. № на МПС С., № на ремарке Р., превозва стока от списъка на стоки с висок фискален риск – прясно помело с код Цитрусови плодове, пресни или сушени: Грейпфрути и помело, код 0805 40 00, с тегло 19096 кг. Стойността на стоката с висок фискален риск била 19382.10 евро с левова равностойност 37955.97 лв. и получател на стоката „Лидл България ЕООД енд КО“ КД.

За проверения превоз на СВФР не бил представен Уникален номер на превоза /У./ от страна на водача, нито от страна на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД. Направена била проверка от органите по приходите в Информационна система Фискален контрол, при която се установило, че за този вид стока липсват данни за предварително деклариране.

Било установено, че „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е нарушило чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, като не е декларирало предварително данни за превоза на стоката с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава членка на ЕС и завършва на територията на страната, преди навлизане на транспортното средство на територията на страната. Нарушението било извършено в [населено място], на 19.12.2024 г. - датата на влизане на транспортното средство в страната.

Във връзка с така описаното нарушение е съставен АУАН сер. АН № F812373/27.02.2025 г, който акт бил връчен и подписан от представител на дружеството.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и Наказателно постановление № 826619-F812373/13.05.2025 г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“- С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ към Националната агенция за приходите, на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 15182.39 лева за извършено административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

Пред СРС са събрани писмени и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 2655 от 15.07.2025 г., постановено по дело от НАХД № 8865/2025 г., като е отменил Наказателно постановление (НП) № 826619-F812373/13.05.2025 г. За да отмени оспореното пред него НП, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4, респективно на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото липсва пълно и точно описание на извършеното нарушение. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящата касационна инстанция, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № 2655 от 15.07.2025 г., постановено по дело от НАХД № 8865/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 826619-F812373/13.05.2025 г., с което на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е наложена „имуществена санкция“ на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК в размер на 15182,39 лева за нарушение на чл.127и, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н- 5/29.09.2023г. на МФ.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за основателна, а решението на СРС за неправилно, поради следните съображения:

Неправилно въззивният съд е приел, че в АУАН липсва фактическо описание на извършеното нарушение. В АУАН се съдържа описание на обстоятелствата, които са от значение за преценката дали е осъществен фактическият състав на посоченото нарушение, съобразно изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. Ясно е посочено, че 19.12.2024 г. в 22:32 ч. ППС е влязло на територията на страната през ГКПП Р.-Д. мост, като са установени стоки с висок фискален риск. Издаден е протокол за проверката. Посочено е, че на същата дата е извършена проверка и на адреса на разтоварване на стоката. В АУАН и НП е налице конкретизация на въпросната стока, позволяваща определянето ѝ като СВФР, а именно е посочено, че се касае за пряно помело с код Цитрусови плодове, пресни или сушени: Грейпфрути и помело, код 0805 40 00, която представлява такава с висок фискален риск, доколкото е включена в Списъка на стоки с висок фискален риск с кодове по Комбинираната номенклатура, утвърден със Заповед на Министъра на финансите, който е публичен и се намира на сайта на Министерство на финансите. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на приетите от СРС писмени доказателства, се обосновава извода, че са налице основанията за ангажиране имуществената отговорност на дружеството - получател на стоки с висок фискален риск, който на основание чл. 127и, ал. 1 ДОПК е длъжен при превоз, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз (в случая държава), и завършва на територията на страната, предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Р. България, всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. Нормата на чл. 15, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на СВФР на територията на Р. България предвижда, че "лице, което предварително е декларирало данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл. 48 в сроковете по чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 и съгласно съответното приложение".

За неизпълнение на това задължение, нормата на чл. 278б, ал. 3 ДОПК предвижда за юридическите лица и едноличните търговци, налагане на имуществена санкция – в размер на 40

на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая, размерът на санкцията е правилно определен в размер на 15182.39 лева, представляващ 40 % от данъчната основа на превозваната стока – на стойност 19 382,10 евро, с левова равностойност 37 955,97 лв.

Настоящата инстанция намира, че в случая не може да намери приложение и разпоредбата на чл. 28, б. "а" ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. имуществена санкция, по арг. от чл. 83, ал. 2 ЗАНН, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, то вредните последици от него /недеклариране предварително на превода с което се възпрепятства възможността за осъществяване на фискален контрол от органите по приходите върху движението на стоките с висок фискален риск на територията на страната/ са значителни и не могат да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на ЮЛ, засяга предотвратяване укриването на данъци и на данъчни измами, които засягат обществените отношения, свързани с фиска на държавата и са с висока степен на обществена опасност. В този случай е неприложим институтът за маловажност по отношение на процесното нарушение.

Предвид горното настоящата касационна инстанция приема, че правилно за извършеното нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК, срещу „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е издадено Наказателно постановление № 826619-F812373/13.05.2025 г. Същото неправилно е отменено с решението на СРС, което на свой ред следва да бъде отменено по касационната жалба на АНО и вместо него се постанови ново, с което НП да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 63д ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН, в полза на административно наказващия орган следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за възнаграждение за защита от юрисконсулт, в размер на 75 евро, определен по реда на чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, приложима във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2655 от 15.07.2025 г., постановено по дело от НАХД № 8865/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 826619-F812373/13.05.2025 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ (ГДФК), ЦУ на Национална агенция за приходите (НАП), с което на „Лидл България ЕООД енд КО“ КД е наложена „имуществена санкция“ на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК в размер на 15182,39 лева за нарушение на чл.127и, ал. 1 от ДОПК, вр. с чл. 8, ал. 1

от Наредба № Н-5/29.09.2023г. на МФ.

ОСЪЖДА „Лидл България ЕООД енд КО“ КД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 63д ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН, сумата от 75 /седемдесет и пет/ евро, равняващи се на 146,69 /сто четиридесет и шест лева и 69 ст./ лева, представляваща направени разноски юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.